

**A Kaposvári Törvényszék
mint másodfokú bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: 2.Pf.21.307/2020/4. szám
A tanács tagjai: dr. Horváth M. Csaba a tanács elnöke
dr. Varga Rita előadó bíró
dr. Matusik Gertrúd bíró
A felperes: Cessio Zrt.
1027 Budapest, Tölgyfa utca 28.

A felperes képviselője:
Az alperes:

Alperesek képviselője: Dr Csuka Ügyvédi Iroda
dr. Csuka Zoltán ügyvéd
7400 Kaposvár, Bajcsy Zs. u. 25.
A per tárgya: deviza alapú kölcsöntartozás és járulékai megfizetése
A fellebbezést benyújtó fél: I., II. r. alperes
Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Kaposvári Járásbíróság
4.P.20.128/2020/18.

Rendelkező rész

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg alpereseknek egyetemlegesen 100.000,- (egyszázezer) Ft fellebbezési perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes és az alperesek között deviza alapú kölcsönszerződés jött létre 2007. október 1. napján.
I.r. alperes a _____ Kft. gépjárműkereskedéstől _____ típusú gépjárművet kívánt vásárolni, melyhez nem rendelkezett elegendő vételárral. Ezért alperesek kölcsönszerződést kötöttek a gépjármű kereskedő által közvetített Budapest Autófinanszírozási Zrt. mint hitelezővel.

I.r. alperes 394.000,-Ft saját erő mellett a szerződés szerinti 2.295.000,-Ft vételárat 1.900.000,-Ft kölcsönből fedezte. A kölcsön visszafizetésének futamidejét a felek 120 hónapban határozták meg oly módon, hogy a tőkeösszegegen felül ügyleti kamatláb 7,06% volt, míg várható törlesztőrészletként 22.115,-Ft-ot jelölték meg a szerződésben. A hitel devizaneme svájci frankban került meghatározásra. A szerződés 6. pontja tartalmazta azt, hogy a jogelőd bázis árfolyama a jogelőd számlakonverziós vételi árfolyama, a jogelőd aktuális árfolyama pedig a jogelőd számlakonverziós eladási árfolyama volt. A szerződés 9. pontja tartalmazta a THM mértékét, ezt a felek 7,89 %-os mértékben állapították meg. A szerződés változó kamatozású, svájci frank alapú és fix futamidejű volt. Az Üzletszabályzat 13.3. pontja tartalmazta a THM-be foglalt egyéb díjak felsorolását, valamint az árfolyamkülönbözet fogalmát is.

I.r. alperes a szerződés aláírásával vételi jogot engedett a felperesi jogelődnek a gépjárműre. Ezt az Üzletszabályzat 16. pontja alapján tette. A vételi jog biztosítására elidegenítési és terhelési tilalmat kötöttek ki a felek, a szerződéskötéstől számított 5 évig volt ez a rendelkezés hatályos.

I.r. alperes a szerződés aláírásával kijelentette, hogy a felperesi jogelőd Üzletszabályzatát átvette, annak tartalmát megismerte, az abban foglaltakat magára nézve kötelezőnek ismerte el. A szerződés 7. pontja tartalmazott rendelkezést a deviza alapú finanszírozás esetén a törlesztőrészletek megfizetéséről, melyek forintban voltak értendők, amely forintban fizetendő összeg a devizaárfolyam és a kamat alakulásától függően változhatott. A hitelszerződés tartalmazta azt is, hogy a hitelszerződés lejárat előtti megszűnése vagy módosítása esetén a teljes hátralévő tőketartozást érintő árfolyamkülönbözet összegében esedékessé válik. I.r. alperes a szerződés aláírásával kifejezetten kijelentette, hogy tudatában van a deviza alapú finanszírozás fokozott kockázatának, vállalja ennek következményeit. I.r. alperes 2007. október 1. napján átvette a gépjárművet a hitelt közvetítő gépjárműkereskedőtől. I.r. alperes a kölcsönszerződésből eredő kötelezettségének nem tett eleget, ezért felperes jogelődje 2015. július 27. napján azonnali hatállyal a szerződést felmondta. A felmondást I.r. alperes 2015. augusztus 4. napján vette át. Ekkor felperes jogelődje felszólította II.r. alperest is, hogy a teljes hátralévő tőketartozást érintő árfolyamkülönbözettel számolva összegben fizesse meg és ezen fizetési kötelezettségének tegyen eleget.

- [2] Felperes jogelődje 2015. április 7-én kézbesítette a DH 2. törvény szerinti elszámolást I.r. alperesnek.
- [3] A Budapest Bank Zrt. az alperesekkel szemben fennálló követelését 2018. augusztus 8. napján kelt engedményezési szerződéssel a felperes részére átruházta, az engedményezésre került felperesre. Erről az engedményezési értesítő kézbesítéséről „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza alperesektől a tértivevényes küldemény felpereshez.
- [4] Az alperesek a fizetési kötelezettségüknek továbbra sem tettek eleget, ezért a felperes kereseti kérelmet terjesztett elő az elsőfokú bíróságra, és arra kérte kötelezni alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg 2.437.283,-Ft tőkét, valamint a tőkeösszeg után 2019. augusztus 8. napjától járó 7,06 %-os szerződéses kamatot, továbbá a mindenkori jegybanki

alapkamat kétszeres összegével megegyező mértékű késedelmi kamatot, lejárt 194.730,-Ft késedelmi kamatot és perköltséget.

- [5] Alperesek a kereset elutasítását kérték, álláspontjuk szerint az autókereskedés részéről eljáró személy nem nyújtott érdemi tájékoztatást a szerződés tartalmáról, azzal az alperesek nem voltak tisztában. A szerződéskötéskor kizárólag a kereskedés alkalmazottjával tárgyaltak, akik az árfolyamkockázatról, a deviza alap jelentőségéről és valós működéséről nem nyújtottak kellő tájékoztatást részükre. Alperesek hivatkoztak arra, hogy sem az írásbeli, sem a szóban kapott tájékoztatás nem felelt meg az EUBC-51/17. határozatában foglaltaknak.
- [6] Az elsőfokú bíróság a kölcsönszerződés, az Üzletszabályzat, a felmondó levél és annak térítvénye, készfizető kezesi szerződés, az engedményezési szerződés, elszámoló levél és a perben kihallgatott tanúk vallomása alapján azt állapította meg, hogy a felperes keresete nem alapos, ezért az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alpereseknek egyetemleges teljesítéssel 15 napon belül 200.000,-Ft perköltséget.
- [7] Az elsőfokú bíróság vizsgálta, hogy az 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: rPtk.) 523. § (1) bekezdése, a rPtk. 272. § (1) bekezdése, az 1996. évi CXII. törvény (rHpt) 203. § (6) és (7) bekezdése, továbbá a 2013. § (1) bekezdése, valamint a rPtk. 209. § (1), (2), (3), (4) bekezdése szerinti feltételek a felek közötti jogviszonyban hogyan értelmezendők. Elsőként azt vizsgálta, hogy az I., és II.r. alperes az árfolyamkockázatról kapott-e, és ha igen, akkor megfelelő tájékoztatást kapott-e a felperesi jogelődötől.
- A bíróság tanúként hallgatta ki _____ és _____ Ez utóbbi tanú tanúvallomásában vallotta, hogy a per tárgyát képező szerződés megkötésének idejében az ügyfeleket arról tájékoztatták, hogy maximum 10 %-ot mozdulhat el a svájci frank a forinthez viszonyított árfolyam alapján, mely információt a bankároktól hallották és ezt közvetítették tovább az ügyfeleknek. A devizahitel fogalmával tisztában voltak, azt tudták, hogy lehet árfolyamváltozás, de annak mértékét maximum 10 %-os mértékben becsülték meg. Az elsőfokú bíróság e körben értékelte az írásbeli szerződés tartalmát, valamint a szerződéskötési folyamatban részt vevő üzletkötő által a szerződésben foglaltaktól adott eltérő tájékoztatást, a devizanemek közötti várható alakulásról, ebből pedig az következett, hogy az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a fogyasztók számára nem volt világos az, hogy jelentős mértékű árfolyamkockázat növekedés is elképzelhető és annak a valós veszélye fennáll. Az elsőfokú bíróság az írásbeli szerződés, valamint a kereskedő által adott tájékoztatás alapján azt állapította meg, hogy azok egymással történő összevetése egy átlagos fogyasztó számára nem tekinthető világosnak és érthetőnek, ezért az elsőfokú bíróság a rPtk. 209. § (1), (2), (3), (4) bekezdése alapján az árfolyamkockázattal kapcsolatos rendelkezés tisztességtelenségét és semmisségét állapította meg. Utalt arra, hogy az 1/2010. (VI.28.) PK vélemény alapján semmis szerződésre jogot alapítani nem lehet. Az alperes ellenkérelme alapján ugyanakkor az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a rHpt. 213. § (1) bekezdés a) pontja alapján azzal, hogy a szerződésben csak forintban volt meghatározva a kölcsön összege, de devizában kiszámítható volt a kölcsön összege, az 1/2016. PJE döntés szerint a szerződés megfelelt a rHpt.213. § (1) bekezdésének a) pontjában támasztott feltételnek. A szerződés tartalmazza az alkalmazott árfolyam meghatározását, annak dátumának megjelölésével, ebből

pedig az következik, hogy kiszámítható a devizaösszeg is. Az elsőfokú bíróság ugyanezt a megállapítást tette a törlesztőrészletekre is. Az ügyleti kamatról az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy nem volt elvárható a felperestől, hogy előre vetítse annak várható alakulását, hogy az ügyleti kamat hogyan alakul, mert azt a szerződés 6. pontja, valamint az Üzletszabályzat 17/1. pontja nem határozta meg pontosan. Ennek alapján ugyanakkor az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a felperes a 10. szám alatti beadványában részletesen feltüntette a törlesztő részleteket, azok esedékességi időpontját és az alkalmazott devizaárfolyamot is, valamint azt is, hogy az alperesek teljesítése mire került elszámolásra. A THM körében tett alperesi kifogást azonban a bíróság alaposnak találta. A THM megfogalmazása ugyanis a szerződésből egyértelműen nem vezethető le, a svájci frankhoz kötött ügyleti kamat és a forintban meghatározott egyéb költségek hogyan adták ki a 7,89 %-os mértékű THM-et az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem volt egyértelműen megállapítható, és ezért is indokolt volt a felperesi kereset elutasítása.

[8] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen határidőben felperes nyújtott be fellebbezést, elsődlegesen a Pp. 383. § (1) és (2) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az alperesek egyetemlegesen arra történő kötelezését kérte, hogy a kölcsönszerződésből eredően 2.437.783,-Ft tőkét, valamint ezen összeg után 2019. augusztus 8. napjától a kifizetés napjáig járó a szerződési kamatláb 7,06 %-os, valamint a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének összegével megegyező mértékű késedelmi kamatot, 194.730,-Ft lejárt késedelmi kamatot, valamint elsőfokú eljárásban és a fellebbezési eljárásban felmerült perköltségét alperesek fizessék meg. Másodlagosan a Pp. 381. §-a alapján az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte, eljárási szabálysértésre hivatkozva, a Pp. 190. § (2) bekezdése alkalmazása miatt.

[9] Hivatkozott arra is, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a szerződéses okirattal ellentétben tanúvallomásra alapította ítéletét és ez azért jogszabálysértő, mert a tanú konkrétan nem emlékezett a konkrét ügyletre és a perbeli szerződés megkötésére, csupán általánosságban tudott nyilatkozni arról, hogy akkoriban milyen tájékoztatást nyújtottak. Ezért erre a tanúvallomásra – amely homályos és hiányos tanúvallomás volt – a felperes álláspontja szerint nem lehet ítéletet alapítani. A tanúvallomás ellentétben állt az alperesek vallomásával is, mert a tanú azt vallotta, hogy 10 %-os mértékű árfolyamváltozási lehetőségről tájékoztatta alpereseket, míg alperesek azt állították, hogy a kölcsönszerződések törlesztő részletének összege fix, az nem változhat. Hivatkozott alperes arra is, hogy az elsőfokú bíróság a megismert egyéb peradatoknak, különösen az okiratnak nem tulajdonított kellő figyelmet és ezekből is megalapozatlan az elsőfokú bíróság ítélete. Kiemelten utalt a felperes a fellebbezésében arra, hogy a kölcsönszerződés Üzletszabályzat – mint okirati bizonyíték – bizonyítja az alperesek árfolyamkockázat lehetőségéről és annak korlátlan felelősségi módjáról a jogszabálynak megfelelő írásbeli tájékoztatási szinten az alpereseket, ezért az alperesi állításokkal ellentétes tanúvallomás nem alkalmas az okirati bizonyítékok cáfolatára.

Felperes vitatta azt is, hogy a THM-et a szerződéskötéskor hatályos hirdetmény alapján alperesek nem tudták egyértelműen megállapítani.

Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság az 1/2010. PK. vélemény 5. pontja értelmében – ha az érvénytelenség oka kiküszöbölhető – visszamenőleges hatállyal a bíróság az érvénytelen

szerződést érvényessé nyilvánítja a szerződés megkötésének időpontjára visszamenő hatállyal. Erről a kérelemről a bíróság sem külön végzésben, sem az ítéletben nem rendelkezett. Ezen túlmenően az anyagi pervezetésnek sem tett eleget a bíróság.

- [10] Alperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult, annak helyes indokai alapján. A fellebbezési ellenkérelemben alperesek utaltak arra, hogy a perbeli szerződést felperes jogelődje készítette, az általa egyoldalúan meghatározott, blanketta kikötések alapján Állította változatlanul azt – amelyre az elsőfokú eljárásban is hivatkozott –, hogy a szerződéskötéskor nem hívta fel felperes az adósok figyelmét arra, hogy az árfolyamváltozás a külföldi kamatlábak emelkedése és forint leértékelődése miatt nemcsak a devizában megállapított törlesztőrészletek forintban fizetendő ellenértékének emelkedését jelentheti akár jelentős mértékben is, hanem ez érintheti a visszafizetendő tőkeösszeget is. Erről a felperes tájékoztatást sem kapott. Minimálisan azt figyelemfelhívást kellett volna felperesnek közölnie az alperesekkel, hogy az árfolyamváltozásnak a futamidő alatt várható iránya minimális vagy maximális mértékben hogyan fog változni. Helyesen alapította az elsőfokú bíróság az ítéletet tanúvallomására, mert maga a hitelközvetítő sem tudta azt, hogy mi az a devizahitel, annyit tudtak, hogy az árfolyamváltozás az maximum 10 %-os lehet. Mindebből az következik, hogy még a kereskedő sem kapott kellő tájékoztatást az általa közvetített szerződéshez, ebből pedig az következik, hogy az alperesek a szerződés ezen kikötésével nem voltak tisztában. Kiemelten hivatkozott az alperesi ellenkérelem arra is, hogy a fogyasztót részletesen kellett volna az adott pénzügyi termék gazdasági következményeiről tájékoztatni, amely jelen esetben elmaradt. Utalt a fellebbezési ellenkérelem a C-186/16, a C-126/17, C-51/17 és a C 227/18 EU döntésre is. A THM-el kapcsolatosan kifejtett alperesi álláspont szerint a kölcsönszerződés nem tünteti fel az ügyleti kamatnak a teljes futamidőre kiszámolt értékét. Ez pedig ellentétes a fogyasztóvédelmi szempontok alapján az rHpt. 213. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltakkal, mert a kamat összegét és annak százalékos mértékét egyértelműen a kölcsönsszerződésnek tartalmaznia kellett volna. Az ügyleti kamat valós teljes futamidőre számolt összege nem került a kölcsönszerződésben feltüntetésre. Mindez pedig olyan lényegi tartalmi elemi hiányosság, amely a szerződés tisztességtelenségére hat ki. Attól, hogy az Üzletszabályzat tartalmaz egy képletet az árfolyamkülönbözet érvényesítéséről, az még az alperesek álláspontja szerint nem átlátható és nem ellenőrizhető ebből a törlesztő részlet kiszámítási mechanizmusa. Miután az ügyleti kamat sem pontosan meghatározható, ebből következően a THM megállapításánál a szerződésből nem derül ki, hogy milyen értékű, milyen értéknapi devizaárfolyamot vettek figyelembe, a THM-ben mint fontos fogyasztóvédelmi indikátorban és mint lényeges tartalmi elemekben való konszenzus hiánya a szerződés tisztességtelenségéhez, teljes érvénytelenségére vezet.

[11] A felperesi fellebbezés nem alapos.

[12] A fellebbező felperes mind eljárásjogi okból, mind pedig anyagi jogszabályi hivatkozással kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását.

- [13] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a másodfokú bíróság az abból levont jogi következtetésekkel és a fellebbezéssel támadott érdemi döntéssel egyetértett, az elsőfokú bíróság ítéletének helytálló jogi indokait a fellebbezésben foglaltakra tekintettel kiegészíti a következőkkel:
- [14] A felperes képviselője a 2020. szeptember 16. napján megtartott tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, távolmaradását előzetesen nem mentette ki. A Pp. 190. § (2) bekezdése alapján, ha a perfelvételi tárgyalás a jelenlévő felperes kérelmére megtartásra kerül, az a) pontban foglaltak szerint ezt úgy kell tekinteni, hogy a mulasztó fél a megjelent fél tárgyalást megelőzően vagy tárgyaláson előterjesztett tényállítását, jogállítását, illetve bizonyítékát nem vitatja. A c) pont szerint a mulasztó féllel közöltnek kell tekinteni a tárgyaláson jelenlévő fél nyilatkozatát. A kiegészítő szabályként alkalmazandó Pp. 223. § (3) bekezdése alapján ezt a szabályt az érdemi tárgyalásra is alkalmazni kell. A Pp. 223. § (3) bekezdése ugyanis úgy rendelkezik, hogy a tárgyalást elmulasztó fél tekintetében a 190. § (2) bekezdésének rendelkezéseit az érdemi tárgyalásra is alkalmazni kell, és ezeket a rendelkezéseket kell alkalmazni a tárgyaláson lefolytatott bizonyítási cselekményekre is. A felperes tudomással bírt arról, hogy az első érdemi tárgyaláson tanúként került kihallgatásra a perben érintett autókereskedés tulajdonosa, és aki a kölcsönök értékesítésével, a gépjárművet értékesítő kereskedőnél dolgozott. Az új Pp. fenti szabálya alapján a tanúk tárgyaláson tett nyilatkozatát úgy kell a fenti szabályok alapján értelmezni, hogy a felperes a tanúk által elmondottakat nem vitatja.
- [15] Ezen túlmenően a bíróság nem csak ezen eljárási okra, hanem anyagi okból érdemben is vizsgálta a tanúnyilatkozatok alapján azt, hogy kapott-e megfelelő tájékoztatást az I-II.r. alperes az árfolyamkockázatról. A másodfokú bíróság e körben az alábbiakat emeli ki:
Az elsőfokú bíróság döntő jelentőséget tanúsított azon tanúvallomásának, miszerint a per tárgyát képező szerződés megkötésének idejében az ügyfeleket arról tájékoztatták, hogy maximum 10 %-ot mozdulhat el a svájci frank magyar forinthez viszonyított árfolyama. Ezt az információt a bankároktól hallották és ezt közvetítették az ügyfelek felé. Ennek alapján a másodfokú bíróság is – egyezően az elsőfokú bíróság által írtakkal – megállapította azt, hogy a szerződéskötési folyamatban részt vevő üzletkötők a szerződésben foglalt tájékoztatástól eltérően adtak tájékoztatást a devizanemek közötti különbséget várható alakulásáról.
- [16] A felek között megkötött szerződés a következőket tartalmazza: „A deviza alapú finanszírozás esetén a törlesztőrészletek forintban fizetendő összege a devizanem árfolyam és kamat alakulásától függően változhat. Ennek jelentős kockázata abban rejlik, hogy a forint leértékelődése nem csak az esedékes törlesztőrészletek megemelkedését eredményezheti, de a teljes hátralévő tőketartozást is növeli. Adós kijelenti, hogy tudatában van a deviza alapú finanszírozás fokozott kockázatának és vállalja ennek következményeit.” Az Üzletszabályzat 18. pont 3. 4. pontja azonos tartalommal rendelkezik az árfolyamkockázatról.
- [17] Az Európai Bíróság több ítéletében is rögzítette, hogy az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződéses feltétel a 93/13. EGK rendelet 4. cikk (2) bekezdésének hatálya alá

tartozik. A kölcsönszerződés elsődleges tárgyát határozza meg, és csak akkor mentesül a tisztességtelen jellegre vonatkozó vizsgálat alól, ha az illetékes nemzeti bíróság eseti vizsgálat alapján arra a megállapításra jut, hogy az eladók vagy szolgáltatók a szerződési feltételeket világosan és érthetően fogalmazták meg.

- [18] A Kúria 2/2014. PJE határozatában kifejtette, hogy a kölcsönszerződés árfolyamkockázat viselésére vonatkozó rendelkezése a fő szolgáltatás körébe tartozó szerződéses rendelkezés, amelynek tisztességtelensége – figyelemmel a rPtk. 209. § (5) bekezdésében foglaltakra – csak akkor vizsgálható és állapítható meg, ha az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára annak tartalma a szerződéskötéskor – figyelemmel a szerződés szövegére, valamint a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásra is – nem volt világos és nem volt érthető. A felperes azt állította, hogy az alperesek megfelelő tájékoztatást kaptak a szerződéssel együtt az árfolyamkockázat viseléséről. Alperesek ezzel szemben arra hivatkoztak, hogy nem kaptak erről megfelelő tájékoztatást. Az írásbeli szerződéstől eltérő tartalmi szóbeli tájékoztatás, illetőleg az a tény, hogy alperesek nem kaptak a felperestől egyéb konkrét tájékoztatást az árfolyamkockázatról, a szerződés tisztességtelenségét eredményezte. A szóban adott tájékoztatás – amely a hitelt közvetítő autókereskedőtől származott – nem felel meg a C227/18. számú EUB ítéletben támasztott követelményeknek. Az elsőfokú bíróság az árfolyamkockázat tisztességtelenségének megítélése során az EUB ítélet alapján helytállóan állapította meg azt, hogy a világos és érthető megfogalmazás követelményének az a deviza alapú kölcsönszerződés nem felel meg, amely olyan feltételt tartalmaz, amely úgy terheli a fogyasztóra az árfolyamkockázatot, hogy nem figyelmezteti kifejezetten arra, hogy az árfolyam változásnak nincs felső határa és amely csak tájékoztató jelleggel említi meg a kölcsön devizában kifejezett összegét és a törlesztőrészletek nemzeti fizetőeszközben kifejezett összegét. A tájékoztatás akkor megfelelő, ha a fogyasztót nem csupán arról a lehetőségről tájékoztatták, hogy annak a devizának az árfolyama, amelyben a kölcsönszerződést megkötötték emelkedhet vagy csökkenhet, hanem a fogyasztó értékelni tudja az árfolyam kockázatnak a pénzügyi kötelezettségekre gyakorolt esetlegesen jelentős gazdasági követelményeit is, továbbá a kölcsönvevő rendelkezésére bocsátott teljes összeg és a törlesztőrészletek összege egyértelműen meghatározható. Mivel ez a folyósítás, illetve a törlesztőrészletek esedékességének időpontjában érvényes árfolyamtól függő tétel, a világos és érthető megfogalmazás követelménye egyértelműen előírja azt, hogy ezen összegek számítási mechanizmusát, valamint az alkalmazandó árfolyamot átlátható módon kell ismertetni, amely jelen ügyben nem történt meg.

- [19] A C51/17. döntésével az Európai Bíróság azt mondta ki, hogy a 93/13. Irányelv 4. cikk (2) bekezdését akként kell értelmezni, hogy az a követelmény, amely szerint a szerződési feltételeket világosan és érthetően kell megfogalmazni, arra kötelezi a pénzügyi intézményeket, hogy elegendő tájékoztatást nyújtsanak a kölcsönfelvevők számára ahhoz, hogy utóbbiak tájékozott és megalapozott döntéseket hozzanak. Az árfolyamkockázattal kapcsolatos feltételnek nem csak alaki és nyelvtani szempontból, hanem konkrét tartalom vonatkozásában is érthetőnek kell lenni az átlagos fogyasztó számára abban az értelemben, hogy az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó ne csupán azt legyen képes felismerni, hogy a nemzeti fizetőeszköz a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti devizához képest leértékelődhet, hanem értékelni kell tudnia az ilyen

feltételnek a pénzügyi kötelezettségre gyakorolt esetlegesen jelentős gazdasági következményeit is. A pénzügyi intézet által adott tájékoztatásból, a kockázatfeltáró nyilatkozatból egyértelműen ki kell tűnnie annak, hogy a tartozás devizában való meghatározása azt jelenti, hogy a fogyasztónak a futamidő alatt végig a svájci frank forinthez viszonyított mindenkori árfolyamának figyelembevételével számított törlesztőrészeket kell fizetniük, valamint az árfolyamváltozás a felek által nem befolyásolható körülmények függvénye, melyek előre nem kiszámíthatóan bármikor, a hitel futamideje alatt is reálisan bekövetkezhetnek, és ez a forinthitelekhez képest a fogyasztóra nézve fokozott kockázattal jár, amennyiben ennek bekövetkezésében fizetési kötelezettségük bármilyen mértékben korlátlanul, akár többszörösére is megemelkedhet és az árfolyamváltozás kockázatát az adós a forinthiteleknel kedvezőbb kamat mérték ellenében vállalja.

- [20] A Kúria konzultációs testületének 2019. április 10-i üléséről készült emlékeztető 8. pontjában az árfolyamkockázattal kapcsolatos összefüggésben azt rögzítette, hogy a tájékoztatás összhangban az Európai Unió bírósága irányutatósaival akkor megfelelő, ha abból kitűnik, hogy a fogyasztóra hátrányos árfolyamváltozásnak nincs felső határa, vagyis a törlesztőrészlet akár jelentősen is megemelkedhet, valamint abból az is kitűnik, hogy az árfolyamváltozás lehetősége valós, az a hitel futamideje alatt is bekövetkezhet. A 9. pont szerint a tájékoztatásból egyértelműen ki kell tűnnie nem csak annak, hogy az árfolyamváltozással számolni kell, hanem annak is, az nem elhanyagolható mértékű kockázatot jelent és nem csak elhanyagolható mértékben növelheti a törlesztőrészeket. E feltételeknek a perbeli szerződés ezen kitétele nem felelt meg.
- [21] A bíróság a felek között létrejött szerződés és az üzletszabályzat együttes értékelésével azt állapította meg, hogy a perbeli szerződésben olvasható tájékoztatásból az nem tűnik ki, hogy a HUF/CHF árfolyam negatív irányba történő, akár jelentős változására is reális esély van, amelynek bekövetkezése esetén a törlesztőrészlet összege korlátozás nélkül megemelkedik és ennek a kockázata kizárólag az alpereseket terheli. A tájékoztatás csak lehetőségként és nem valós veszélyként utal a forint gyengülése esetén előálló következményekre. Ebből pedig nem egyértelmű az, hogy az árfolyam kedvezőtlen változása bármikor bekövetkezhet a futamidő alatt és emiatt felső határ nélkül emelkedhet az adós fizetési kötelezettsége. Mindezek alapján a világosság és érthetőség követelményeinek a perbeli árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás nem felelt meg mert csak utalást tartalmaz az árfolyam változás lehetőségére. Nem tartalmaz az árfolyamkockázat az alperesek kötelezettségeire vonatkozó hatásairól sem részletes tájékoztatást. Ez a tájékoztatás az árfolyam kockázat fogyasztók pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt esetlegesen jelentős gazdasági következményeire gyakorolt hatás sem a szerződésből, sem az üzletszabályzat tartalmából következően nem állapítható meg. A perbeli üzletszabályzat és szerződés szerinti megfogalmazás annak általános volta miatt az általánosan tájékoztatott, észszerű, figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó sem tudta értékelni az árfolyamkockázatnak a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt esetlegesen jelentősen nehezebb gazdasági következményeit.
- [22] A 2/2014. PJE határozat szerint, ha nem megfelelő a tájékoztatás vagy a tájékoztatás eredménye vagy a tájékoztatás elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy

az árfolyamkockázat nem valós, vagy őt csak korlátozott mértékben terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen.

- [23] Ezen túlmenően a THM körében tett alperesi kifogást is megalapozottnak találta az elsőfokú bíróság. Az elsőfokú bíróság e körben kifejtett álláspontját a másodfokú bíróság maradéktalanul osztja. A hirdetményben található egyéb költségeket a szerződés 8. pontja nem részletezte, nem volt világos, hogy mely tételek és hogyan épültek be a szerződésbe meghatározott THM-be, az utólag egyáltalán nem visszaellenőrizhető. Nem lehet így azt kiszámolni, hogy a svájci frankhoz kötött ügyleti kamathoz miként épültek be a forintban meghatározott egyéb költségek, és ezzel együtt hogyan adják ki a szerződés szerinti 7,89 %-os mértékű THM-et.
- [24] A fent kifejtett indokok alapján így a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a felperesi fellebbezésben is kifejtett indokokra is kihatóan a másodfokú bíróság helybenhagyta a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján.

Záró rész

- [25] A pervesztes felperes köteles az alperesek perrel felmerült költségének megfizetésére a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján.
- [26] A bíróság a felperes fellebbezését tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján.

Kaposvár, 2021. március 31.

dr. Horváth M. Csaba sk.
a tanács elnöke

dr. Varga Rita sk.
előadó bíró

dr. Matusik Gertrúd sk.
bíró